

flytter lidt rundt i traktaten, sletter bestemmelser om flag, symboler og hymne, uanset at det ikke har nogen konkret betydning, og så giver traktaten et nyt navn. EU-ekspert Marlene Wind ved Københavns Universitet, som man vel hverken kan betegne som modstander eller skeptiker, udtalte i Politiken den 15. juni i år:

Lederne har kaldt og kynisk sagt til sig selv: Vi bliver nødt til at lave den samme traktat, men få den til at ligne noget andet. Det er ikke noget kønt syn, for det tvinger os til at lyve. Citat slut.

Jeg håber, at det bliver åbenlyst for de fleste, at man forsøger at få EU-forfatningen til at ligne noget andet, fordi man i forbindelse med forfatningstraktaten havde lovet befolkningen, at de ville blive spurgt gennem en folkeafstemning; et løfte, som regeringen nødig vil overholde, på trods af at vi kommer til at stå med nærmest identiske forfatnings/traktattekster.

I Enhedslisten ser vi det som et udtryk for mistillid til befolkningen. Det er foruroligende, når politikere begynder at blive bange for at spørge befolkningen i så vigtige spørgsmål.

I forbindelse med forfatningens fald i juni 2005 udtalte Anders Fogh Rasmussen til Jyllands-Posten, at afstanden mellem den politiske elite og befolkningen er blevet alt for stor. Vi var i Enhedslisten helt enige med Anders Fogh Rasmussen – det sker jo ikke så tit ...

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

For god ordens skyld: Når man omtaler ministre i Folketinget, omtaler man dem med deres ministerbetegnelser. Jeg er sikker på, at det er statsministeren, vi taler om her. [Jens Borking (EL): Det er fuldstændig rigtigt, at det er statsministeren, jeg taler om.] Ja, det tænkte jeg nok.

Kl. 14:42

(Ordfører)

Jens Borking (EL):

Statsministeren udtalte, at afstanden mellem den politiske elite og befolkningen var blevet alt for stor. Og vi var helt enige med statsministeren – det sker jo ikke så tit.

Nu frygter vi, at man med de manøvrer, man har lavet de sidste måneder, skaber en endnu større afstand mellem borgere og elite. Da Angela Merkel lagde op til traktatforhandlingerne, rundsendte hun 12 spørgsmål til stats- og regeringslederne, spørgsmål, som skulle danne grundlag for den videre proces. Et af spørgsmålene gik på, hvordan medlemsstaternes holdning var til et forslag om, og nu citerer jeg en dansk oversættelse: ... at benytte en anden ter-

minologi uden at ændre den juridiske substans med hensyn til bl.a. traktatens navn, betegnelsen for EU-retsakter og Unionens udenrigsminister. Det var spørgsmålet til regeringslederne om, hvad man synes om den måde at tackle problemet på. Hvis det ikke er den type spørgsmål, som tyder på koordineret snyd af EU's befolkning, så ved jeg ikke, hvad man skal kalde det.

Nu kunne man jo så mene, at den danske regering har været imod at ændre EU-forfatningens ordvalg uden at ændre dens indhold. Problemet er, at Enhedslisten trods gentagne spørgsmål til udenrigsministeren ikke har kunnet få noget svar på Danmarks holdning til Merkels henvendelse. Vi har fået at vide, at svarene ikke kunne oversendes, fordi svarene har været givet mundtligt af nogle embedsmænd. Det lyder besynderligt, at der ikke i Udenrigsministeriet eksisterer ét eneste dokument, et notat eller en instruks til de embedsmænd, som åbenbart har forhandlet på udenrigsministerens vegne.

Mistanke om, at der skulle være tale om koordineret snyd eller trylleri, som Valéry Giscard d'Estaing kaldte det, forstærkes af det resultat, som blev præsenteret på topmødet i juni måned. I forbindelse med forhandlingerne har de ni punkter, som det danske Justitsministerium tidligere har vurderet vil føre til suverænitetssafgivelse, fået en anden placering i traktatgrundlaget. Man kunne få det indtryk, at den danske regering har sagt til tyskerne, at det nok ikke var så god en idé at beholde de punkter i den form, de havde, for det ville føre til det meget ubehagelige, at man blev nødt til at spørge den danske befolkning. Men udenrigsministeren har hårdnakket afvist at have arbejdet for at undgå en dansk folkeafstemning, til trods for at Angela Merkel siger, at de blot har arbejdet på grundlag af medlemsstaternes ønsker. Summa summarum: Kløften mellem borgere og elite er ikke blevet mindre de seneste år. Regeringens forsøg på at fikle med traktaten for at undgå at inddrage befolkningen er hamrende udemokratiske.

Efter Enhedslistens opfattelse bør den danske befolkning spørges forud for Danmarks eventuelle ændringer af det traktatgrundlag, som Danmark er tilsluttet. Det spørgsmål skal ikke afgøres af topjurister i Justitsministeriet, men bør afgøres politisk. Lad os slå fast: Der er intet, der forhindrer, at man ligesom i 1986 afholder en folkeafstemning. Det er alene et politisk valg, og det skylder vi de danske borgere. Vi er helt enige med fru Pia Christmas-Møller, hun en modig kvinde.